

دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلیتکنیک تهران) دانشکده مهندسی صنایع و سیستمهای مدیریت

تمرین یکم درس اصول شبیهسازی

اعضا:

حامد اعراب – ٩٩٢٥٠٠٣

شهریار خلوتی – ۹۹۲۵۰۱۵

استاد: دکتر عباس احمدی

تدریسیار: مهدی محمدی

بهار ۱۴۰۳

فهرست

١	مسائل
	مسئله یکم
	مسئله دوم
٢	مقدمه
٢	چارچوبی برای شبیهسازی رویدادهای گسسته
٣	كنترلر
	رویداد
	مدلسازی و حل مسئلهها
٧	حالت کلی: چند خدمتدهنده
	موجودیتهای مختص به این سیستم
	كنترلر
٩	رويدادها
١	حالت خاص: دو خدمتدهنده
١,	نتایج
١,	مسئله یکم
١,	مسئله دوم
١	نتیجه گیری
١	جدول گزارش عملکرد اعضای گروه

مسائل

مسئله یکم

آریا و بردیا دو خدمت دهنده در یک رستوران خودرویی هستند. فاصله میان ورود هر دو خودرو یکنواخت و در بازه ۳ تا ۶ دقیقه است. زمان خدمت آریا و بردیا به هر خودرو، یکنواخت و در بازه ۹ تا ۱۲ دقیقه است.

- ۱) نمودارهای جریان را برای کنترلر و رویدادهای شبیهسازی بکشید.
- ۲) سیستم را برای ۹ ساعت شبیه سازی کنید. در حالت اول، هر بار نخستین خدمت دهنده در دسترس را برای خدمت دهی، و
 در حالت دوم، یک خدمت دهنده در دسترس را تصادفی انتخاب کنید.
 - ۳) میزان به کارگیری (درصد زمان اشتغال) آریا و بردیا را در هر حالت تخمین بزنید.
 - ۴) میانگین زمان انتظار هر مشتری را در هر حالت بهدست آورید.
 - ۵) در هر حالت چند نفر وارد صف انتظار می شوند؟

مسئله دوم

در یک سیستم خدماتی با چندین ایستگاه موازی (I خدمتدهنده)، زمان میان ورود هر دو مشتری یکنواخت و در بازه \circ تا \circ دقیقه، و زمان خدمت هر خدمتدهنده به هر مشتری، یکنواخت و در بازه \circ تا \circ دقیقه است.

- ۱) نمودارهای جریان را برای کنترلر و رویدادهای شبیه سازی بکشید.
 - ۲) سیستم را برای ۸ ساعت شبیهسازی کنید.
- ۳) تعداد بهینه خدمت دهنده ها را به دست آورید، به طوری که میانگین زمان انتظار کمینه و درصد زمان اشتغال هر خدمت دهنده بیشینه شود.

مقدمه

مسئلههایی که پیش تر آمدهاند، در بنیان خود، شبیه سازی رویدادهای گسسته را بیان می کنند. در مسئله نخست، سیستمی داریم با یک صف و دو خدمت دهنده و دو خروج و خروج مشتریان با یک صف و دو خدمت دهنده موازی مسئله دوم، حالت کلی مسئله پیشین را داریم: یک صف، چندین خدمت دهنده موازی و همان رویدادها.

حال، باید به این نکته نیز بپردازیم که علی رغم شباهت سیستمهای این دو مسئله، خواستههای هر مسئله متفاوت است. در مسئله نخست، باید سیستم را با دو روش متفاوت در انتخاب خدمت دهنده شبیه سازی کنیم. سپس با به دست آوردن و مقایسه چند معیار کارایی ۹، مانند در صد زمان اشتغال ۱۰ خدمت دهنده ها، روش برتر را بیابیم. اما در مسئله دوم، صرفا باید تعداد بهینه ی خدمت دهنده ها را با توجه به مقادیر داده شده برای زمان های میان هر رویداد بیابیم، به طوری که میانگین زمان انتظار کمینه ۱۱ و درصد زمان اشتغال هر خدمت دهنده بیشینه ۱۲ شود.

چارچوبی برای شبیهسازی رویدادهای گسسته

حال، با توجه به این که (۱) هر دو مسئله، شبیهسازی رویدادهای گسسته را در خود گنجاندهاند و (۲) احتمالا در تمرینهای آینده نیز با این نوع مسائل مواجه خواهیم شد، تصمیم گرفتیم که یک چارچوب^{۱۳} و بنیان واحد برای حل آنها طراحی و پیاده کنیم. این چارچوب باید ویژگیهای زیر را داشته باشد:

¹ Discrete-Event Simulation

² Queue

³ Server

⁴ Customers

⁵ Events

⁶ Arrival

⁷ Departure

⁸ Parallel

⁹ Performance Metrics

¹⁰ Busy Time Percentage (BTP)

¹¹ Minimized

¹² Maximized

¹³ Framework

- ۱) گسترشپذیری^{۱۱}: در مسائل گوناگون با سیستمهایی سروکار داریم که متغیرها^{۱۵}، وضعیت^{۱۵}، منطق^{۱۱}، و رفتار^{۱۸} مخصوص خود را دارند. بنابراین، به چارچوبی نیاز داریم که حداقل امکانات شبیهسازی را فراهم کرده و اجازهی افزودن سایر اجزای مورد نیاز را بدهد.
- ۲) مقیاس پذیری ۱۹: مسائل شبیه سازی در پیچیدگی ۲۰ و اندازه با هم تفاوت دارند. مثلا ممکن است تعداد صفها، انواع و مراحل خدمت دهی، و تعداد خدمت دهنده ها در هر مسئله متفاوت باشند. بنابراین، چارچوب مورد استفاده باید قابلیت به کارگیری را در مقیاس های مختلف داشته باشد.
- ۳) بهرهوری^{۲۱}: چارچوب ما باید در اجرای فرآیند شبیهسازی سریع بوده و مصرف منابع کمی داشته باشد. این منابع شامل انرژی، حافظه، و فضای ذخیرهسازیاند. با داشتن بهرهوری مناسب میتوان یک سیستم را به دفعات بیشتری شبیهسازی، و از صحت خروجیها و درستی مدل شبیهسازیمان اطمینان حاصل کرد.

با توجه به این ویژگیها، تصمیم بر آن شد که چارچوب ما دو موجودیت کنترلر^{۲۲} و رویداد را در سطحی پایهای و بنیادین برای استفاده فراهم کند. بدین ترتیب میتوانیم این دو موجودیت را متناسب با شرایط هر مسئله گسترش داده و سیستم را مدلسازی کنیم. در ادامه، به جزئیات آنها بیش تر می پردازیم.

كنترلر

کنترلر وظیفه ی اجرا و مدیریت فرآیند شبیه سازی را بر عهده دارد. به زبان ساده، با شروع فرآیند شبیه سازی، رویدادها به کنترلر ارسال ۲۳ می شوند. کنترلر آنها را به «فهرست رویدادهای آینده ۲۴» می افزاید و این فهرست را بر اساس «زمان مقرر ۲۵» رویدادها مرتب می کند. پس از پایان شلیک 77 رویداد پیش رو 78 از 78 خارج و پس از جلو بردن ساعت شبیه سازی 78

¹⁴ Extensibility

¹⁵ Variables

¹⁶ State

¹⁷ Logic

¹⁸ Behavior

¹⁹ Scalability

²⁰ Complexity

²¹ Efficiency

²² Controller

²³ Dispatch

²⁴ Future Events List (FEL)

²⁵ Due Time

²⁶ Triggering

²⁷ Upcoming Event

²⁸ Simulation Clock

شلیک می گردد. در این میان، اگر ساعت شبیه سازی به زمان مشخص شده برای پایان برسد یا از آن فراتر رود، شبیه سازی متوقف می گردد.

کنترلر دو پارامتر رویداد نخستین^{۲۹} و زمان پایان شبیهسازی^{۳۰} را دریافت و صحتسنجی^{۳۱} می کند. سنجش صحت پارامترها عبارتند از: (۱) مثبت بودن زمان پایان شبیهسازی و (۲) صفر بودن فاصله زمانی رویداد نخستین. پس از سنجش صحت پارامترها رویداد نخستین به FEL افزوده شده و ساعت شبیهسازی برابر با دقیقه صفر قرار داده می شود. لازم به ذکر است که در این چارچوب، تمامی زمانها با واحد دقیقه به کار می روند. خلاصهای از پارامترها و متغیرهای مربوط به کنترلر را می توانید مشاهده کنید:

رها	متغي	پارامترها		
توضيحات	نام	توضيحات	نام	
فهرست رویدادهای آینده	futureEvents	رويداد نخستين	initialEvent	
clock ساعت شبیهسازی		زمان پایان شبیهسازی	stopTime	

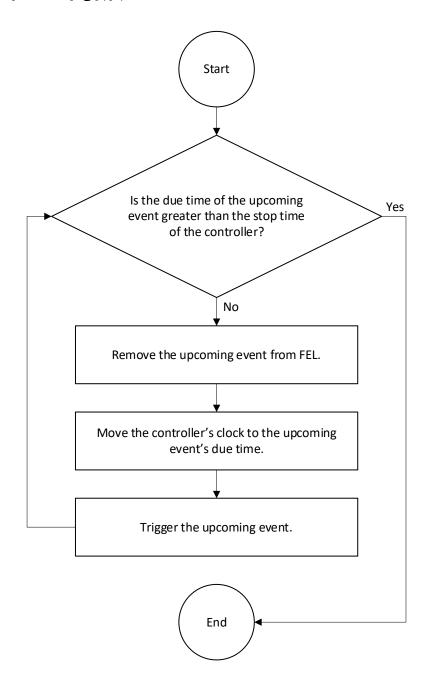
حال، کنترلر برای شروع فرآیند شبیه سازی آماده است. با شروع فرآیند، رویداد نخستین که به FEL افزوده شده بود را از این فهرست خارج و سپس شلیک می کنیم. در پی آن، رویدادهای بعدی دریافت شده و به FEL افزوده می گردند و این حلقه ۳۳ تکرار می توانید می گردد، تا این که به زمان پایان شبیه سازی برسیم. در شکل بعدی، نمودار جریان را برای فرآیند شبیه سازی کنترلر می توانید مشاهده کنید. این نمودار همان توضیحات ساده ای که پیش تر داده شدند را با جزئیات بیش تر ارائه می دهد.

²⁹ Initial Event

³⁰ Simulation Stop Time

³¹ Validate

³² Loop

رويداد

این موجودیت بستر را برای ایجاد رویدادهای مختلف در شبیهسازی یک سیستم فراهم می کند. تنها پارامتری که دریافت می کند فاصله ۳۳ زمان شلیک آن با ساعت شبیهسازی است و پس از آن که به کنترلر ارسال شد، «زمان مقرر» آن برای شلیک مشخص می گردد. در نهایت، کنترلر رویداد را به FEL افزوده و فهرست بر اساس زمان مقرر مرتب می کند.

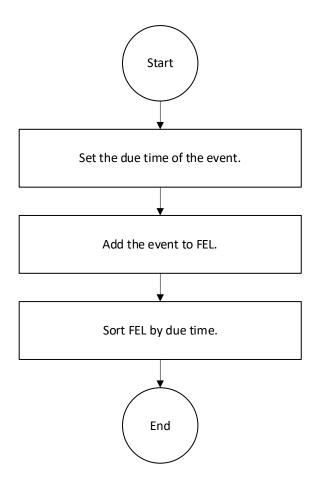
³³ Interval

 $dueTime_{event} = clock + interval_{event}$

خلاصهای از پارامترها و متغیرهای مربوط به رویداد را می توانید مشاهده کنید:

برها	متغي	پارامترها		
توضيحات	نام	توضيحات	نام	
زمان مقرر	dueTime	فاصله زماني	interval	

در ادامه، نمودار جریان را برای ارسال یک رویداد به کنترلر شبیه سازی مشاهده می کنید.

در ادامه به نحوه مدلسازی و رسیدن به جواب هر مسئله با استفاده از این چارچوب میپردازیم.

مدلسازی و حل مسئلهها

برای حل هر مسئله با استفاده از چارچوب پیشنهادی، کنترلری طراحی می شود که رفتارهای بنیادین و پایهای را از کنترلر چارچوب بهارث میبرد. به نوعی، ما به این مسائل با دیدی شیء گرا^{۳۴} نگاه کرده و در کنار کنترلر، رویدادهای شبیه سازی را نیز با ارثبری ^{۳۵} از رویداد بنیادین پیاده می کنیم.

از آنجایی که سیستم نخست حالتی خاص از سیستم دوم است، میتواند رفتارها و منطق مربوط به شبیه سازی این سیستم را با اندکی تغییر به ارث ببرد. بنابراین ابتدا به حالت کلی پرداخته و سپس به سراغ حالت خاص می رویم.

حالت کلی: چند خدمت دهنده

موجودیتهای مختص به این سیستم

این سیستم دو موجودیت مخصوص به خود را دارد. خدمتدهنده و مشتری. خدمتدهنده دارای دو متغیر است: مجموع زمان اشتغال و وضعیت که میتواند یکی از مقادیر «مشغول» یا «دردسترس» را بگیرد. از متغیر اول در ادامه برای محاسبه معیارهای کارایی سیستم و از دومین متغیر برای یافتن خدمتدههای دردسترس برای خدمتدهی به مشتریان استفاده می کنیم.

هر مشتری نیز دارای پارامترهای زمان ورود، مدت زمان دریافت خدمت، و زمان خروج است. با استفاده از این سه، همچنین میتوان دو متغیر مربوط به زمانی که مشتری در سیستم سپری کرده و زمان انتظار وی را محاسبه کرد.

 $total Time_{customer} = departure Time_{customer} - arrival Time_{customer}$ $waiting Time_{customer} = total Time_{customer} - service Time_{customer}$

³⁴ Object-Oriented

³⁵ Inheritance

كنترلر

کنترلر این سیستم فرآیند شبیهسازی را از چارچوب بهارث میبرد. اما نیاز است تا پارامترها، متغیرها، و خروجیهای شبیهسازی مختص به این مسئله را به آن اضافه کنیم. رویکرد انتخاب خدمتدهنده میتواند «اولین دردسترس ۳۶» یا «دردسترس تصادفی ۳۷» باشد. همچنین خروجیها با استفاده از «فهرست مشتریان تاریخی ۳۸» و فهرست خدمتدهندهها محاسبه میشوند:

$$ABTP = \frac{1}{|servers|} \sum_{server \in servers} \frac{totalBusyTime_{server}}{clock}$$

$$AWTP = \frac{1}{|historicalCustomers|} \sum_{customer \in historicalCustomers} \frac{waitingTime_{customer}}{totalTime_{customer}}$$

خلاصهای از این بخش را در جدول زیر می توانید مشاهده کنید:

خروجىها		متغيرها		پارامترها		
توضيحات	نام	توضيحات	نام	توضيحات	نام	
میانگین درصد زمان اشتغال خدمتدهندهها ^{۳۹}	ABTP	زمان مقرر	dueTime	تعداد خدمتدهندهها	numberOfServers	
میانگین درصد زمان انتظار مشتریان ^{۲۱}	AWTP	فهرست مشتریان تاریخی	historicalCustomers	رویکرد انتخاب خدمتدهنده ^۴	serverSelectionStrategy	

در نهایت، در شکل زیر، نمودار جریان فرآیند شبیهسازی کنترلر شبیهسازی سیستم چندخدمتدهی موازی دارای یک صف را ببینید:

³⁶ First Available

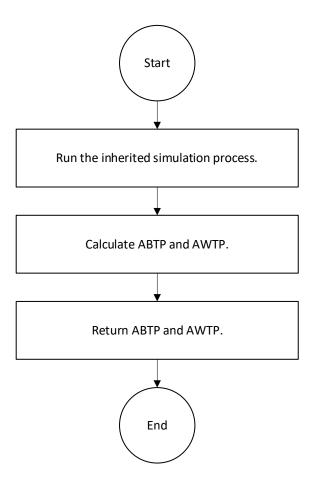
³⁷ Random Available

³⁸ Historical Customers List (HCL)

³⁹ Average Busy Time Percentage (ABTP)

⁴⁰ Server Selection Strategy

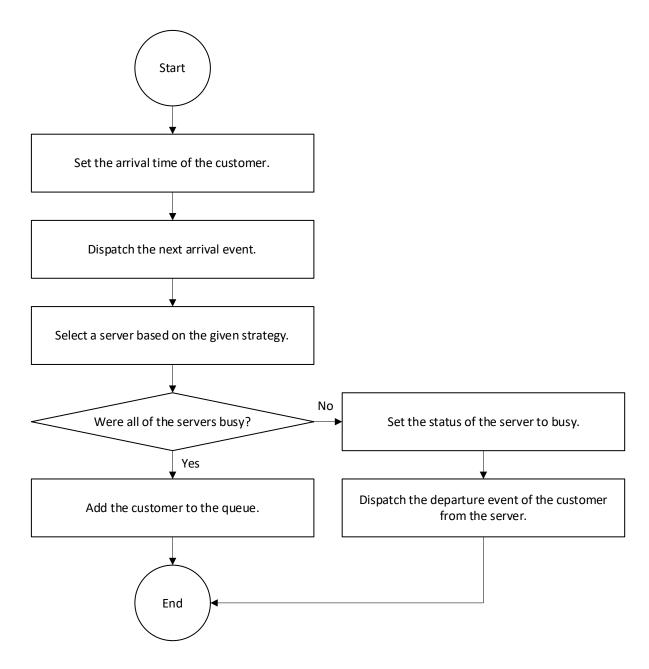
⁴¹ Average Waiting Time Percentage (AWTP)

رويدادها

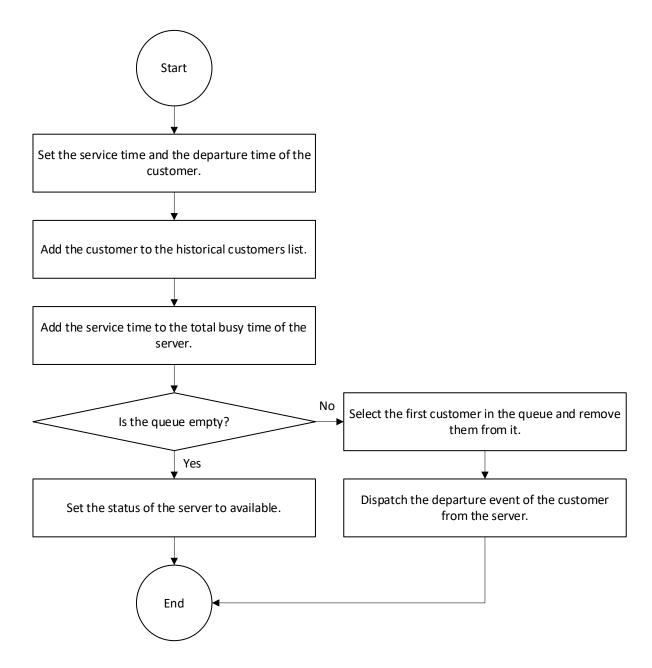
ورود

با شــلیک رویداد ورود، زمان ورود مشــتری مشـخص و رویداد ورود بعدی نیز به کنترلر ارســال میشــود. با اســتفاده از رویکرد مشخصشده برای انتخاب خدمتدهنده، به دنبال خدمتدهندهای برای خدمتدهی برای مشـتری میگردیم. اگر خدمتدهندهای دردسترس نبود، مشـتری را به صف انتظار اضافه میکنیم. در غیر این صورت، وضعیت خدمتدهنده را به «مشغول» تغییر داده و رویداد خروج مشـتری از این ایسـتگاه خدمتدهی را به کنترلر ارسـال میکنیم. نمودار جریان این رویداد را در شـکل بعد میتوانید مشاهده کنید.

خروج

با شلیک رویداد خروج، مدت دریافت خدمت و زمان خروج مشتری را مشخص می کنیم. سپس، مشتری را به فهرست مشتریان تاریخی می افزاییم. همچنین، مدت خدمت دهی را به مجموع زمان اشتغال خدمت دهنده اضافه می کنیم. حال، اگر صف انتظار خالی از مشتری باشد، وضعیت خدمت دهنده را به «دردسترس» تغییر می دهیم. در غیر این صورت، اولین مشتری حاضر در صف را از صف خارج کرده و رویداد خروج وی از این ایستگاه خدمت دهی را به کنترلر ارسال می کنیم. در نمودار پایین، جزئیات جریان این رویداد را می توانید ببینید.

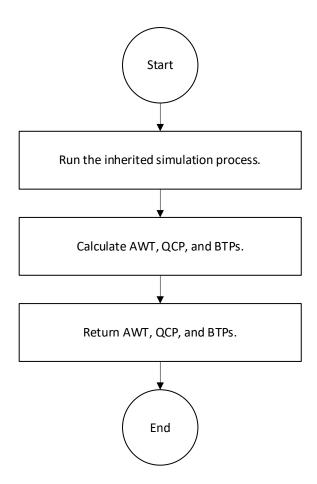
حالت خاص: دو خدمت دهنده

در این حالت، از کنترلر و دو رویداد حالت قبلی استفاده می کنیم. تنها تفاوت این است که پارامتر تعداد خدمت دهنده ها را برابر ۲ قرار داده و به جای معیارهای کارایی پیشین، از معیارهای میانگین زمان انتظار ۲۰۰۰، درصد مشتریانی که وارد صف انتظار شدند ۳۰۰، و درصد زمان اشتغال هر خدمت دهنده استفاده می کنیم. برای محاسبه معیار اول، از زمان های انتظار بزرگ تر از صفر میانگین گرفته و

⁴² Average Waiting Time (AWT)

⁴³ Queued Customers Percentage (QCP)

برای محاسبه معیار دوم، تعداد مشتریان تاریخی که زمان انتظاری بزرگتر از صفر دارند را بر تعداد کل مشتریان تاریخی تقسیم میکنیم.

نتايج

مسئله یکم

همانطور که در جدول زیر می توانید مشاهده کنید، با استفاده از دو رویکرد متفاوت در انتخاب خدمت دهنده برای خدمت دهی، نتایجی با شباهت بسیار بالا و اختلاف ناچیز به دست آوردیم.

serverSelectionStrategy	AWT	QCP	BTP _{Able}	BTP _{Baker}
firstAvailable	38.289973	0.977452	0.992514	0.984589
randomAvailable	38.260221	0.976934	0.988687	0.988736

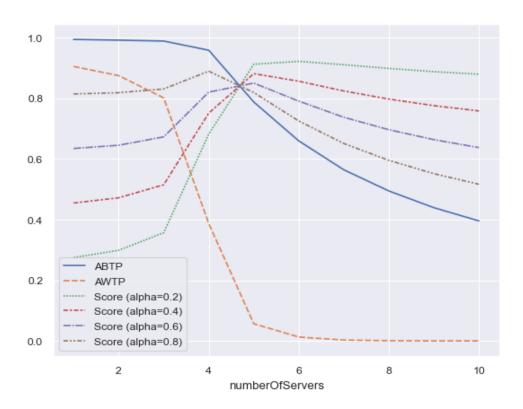
مسئله دوم

$$Score = \alpha ABTP + (1 - \alpha)(1 - AWTP)$$

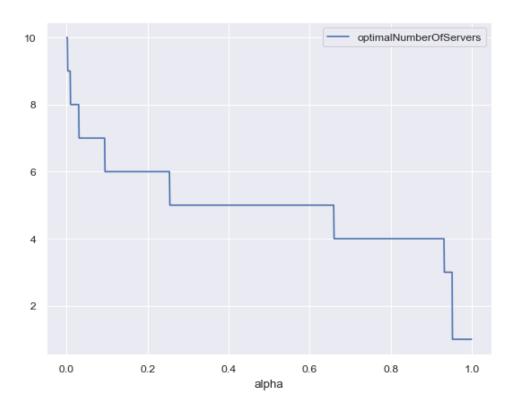
با محاسبه ی این امتیاز می توانیم تعدادی از خدمت دهنده ها را بیابیم که میزان زمان انتظار مشتریان را کمینه و درصد به کارگیری خدمت دهنده ها را بیشینه می کند. همچنین مقادیر بیشتر آلفا، به بیشینه سازی درصد به کارگیری، و مقادیر کمتر آن به کمینه سازی زمان انتظار اولویت می دهند.

numberOfServers	ABTP	AWTP	Score (alpha=0.2)	Score (alpha=0.4)	Score (alpha=0.6)	Score (alpha=0.8)
1	0.993950	0.904884	0.274883	0.454649	0.634416	0.814183
2	0.991524	0.874705	0.298541	0.471786	0.645032	0.818278
3	0.988641	0.801172	0.356790	0.514753	0.672716	0.830678
4	0.958405	0.387283	0.681855	0.750992	0.820130	0.889267
5	0.787742	0.056613	0.912258	0.881129	0.850000	0.818871
6	0.659381	0.012741	0.921684	0.856108	0.790532	0.724957
7	0.564128	0.002841	0.910553	0.823947	0.737341	0.650734
8	0.494319	0.000661	0.898335	0.797331	0.696327	0.595323
9	0.439193	0.000138	0.887728	0.775595	0.663461	0.551327
10	0.395576	0.000022	0.879097	0.758217	0.637337	0.516456

همچنین، نمودار مربوط به این جدول را در شکل پایین می توانید مشاهده کنید:

حال، اگر امتیاز را با مقادیر مختلف آلفا (با گامهایی به اندازه 0.001) محاسبه کنیم، خواهیم داشت:

نتيجهگيري

از مسئله اول نتیجه می گیریم که به دلیل یکسان بودن تابع توزیع زمان خدمتدهی آریا و بردیا، تفاوت رویکردها در انتخاب خدمتدهنده برای خدمتدهی به هر مشتری، تغییر چشمگیری در کارایی سیستم و نتایج حاصل نمی کند. در انتخاب ترتیبی نسبت به انتخاب تصادفی، درصد به کار گیری آریا کمی بیشتر و درصد به کار گیری بردیا کمی کمتر است. با این حال، میانگین درصد به کارگیری آریا و بردیا در هر دو حالت برابر است.

اما از مسئلهی دوم، با استفاده از به معیار امتیاز محاسبه شده، نتیجه می گیریم که با توجه به اولیتهای مختلف ذینفعان، تعداد بیشترین بازه بهینه که خدمت دهنده ها می تواند متفاوت باشد. اما همانطور که در شکل آخر مشاهده می کنید، تعداد ۵ خدمت دهنده بیشترین بازه مقادیر آلفا را در بهینگی را به خود اختصاص داده است. بنابراین، در حالت کلی، ما ۵ خدمت دهنده را پیشنهاد می کنیم.

جدول گزارش عملکرد اعضای گروه